THOMAS EBENDORFER
um 1454 (nach Wasserzeichenbefund)
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=554
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tocum huam gemis meam
et regnam merito habemus
reaissi ¶ ipsa enim ut dr Bern.
plene sup omne gemus huam
ascendit usq ad angelos, ꝑ
cta ysis tyrendit et celeste
omem sup graditur ẽ atrium
et sicut ad p̃mate ẽ excessa
de omi grauamine, ita et ad
ditum vgmen cuiti refugere
debet usci, ut m̃ sua mistica
ꝓuentur, pcibus et auxilijs
sus et patres ut apibus mse
cordiae liberentur ¶ Hoc enim
ut mq̃ Bern. ẽ petere sta
la, hoc mea maxima fiducia
h tota ratio spei mee, cp̃ enim
potest me filius repellere, aut
iustime repulsam, qua tu sola
ayt angelus in venisti gram
qua egemus ¶ Deo et bene Anse
helmus de ea ayt, ⁊ o blissima
omis ate aversus, et ate de
spectus, necesse ẽ ut intercat
ita omis ad te conversus, et
a te respectus, impossibile est
ut pereat ¶ Ideo merito cuia
de ea cantat, ⁊ hia go ad vocata
mea illos tuos misericordes oculos
ad nos conuite, qd̃ oscideratus
Bern. in hoc de assumptione
ad vocatam p̃mist p ꝗnacio
nem, que tanq̃ inter medias
singulariter et efficaciter salut
mee negocia p tractabit et
subdit, ⁊ q̃nta fiducia inde ge
nere est frater nd natus de carne
nostra de mere mortupta, ad
vocata mea est mere nostra, pro
nob apd filium celestes prona in

stans filio, vt p eum a nobis
auertatur qua meruimus pa
tona ira, et Bern. in tractatu
Negociam dei venio ⁊ homo
sancti habes accessu ad deum
filium habes ei prem, ei filium
habes matem, mre ostendit fi
lio pectus et vbera, filius ostendit
pri latus et vulnera et nulla ri
potest esse repulsa vbi tot
sunt caritatis insignia ¶ Hoc
tame de ostensione vberum et
vulnerum sunt intelligenda filiu
dnatie, qua et vpius deo pri
et vgo filio, hoc se fecisse reputat
p petrabus, p hoc flete apices
dei prem ad misericordiam
¶ Est go vgo bta hodie petrus
clypeus apd dei, sicut sunt ate
plu repiam vite hic in mundo
apd homies ¶ Deo de ea dr Ambro
go de vgine ⁊ talis fuit mata
ut eius omis vita sit omium
disciplina, si go auctor no dis
plicet opus p̃dem, et quicq
tibi eius exoptat p mitu, p mite
exemplu, quite in vna vgine
spes vtubi emerat, sed etiu vere
tundie, vexillu fidei, deuotos
obsequii, vgo mira domum
comes ad misteriu, mre ad tem
plu, ⁊ q̃ntas ista vgines ad
dominum trahit dicens, hic the
ru filij mei, hic thalamos mp
tiales in maculato suauit pu
dore, illud repetens pr sete
iste sit quas custodiui tibi
aliquibus filius hominis capd
extinas rejecit, pete ut vdi eis
si ipse sint meum, pr iuste